

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 496

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 13 iunie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 213 din 14 aprilie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 2 din Codul de procedură penală.....	2-4	584. — Ordin al ministrului sănătății pentru ajustarea prețurilor la medicamentele cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România, cu modificările și completările ulterioare.....	7
Decizia nr. 220 din 21 aprilie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 70 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001 privind sancționarea unor fapte săvârșite în afara teritoriului țării de cetățeni români sau de persoane fără cetățenie domiciliată în România.....	4-6	ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
21. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pentru aprobarea Procedurii privind schimbarea furnizorului de energie electrică.....	6	26. — Ordin al președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare pentru aprobarea Regulamentului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 3/2005 privind modificarea a Regulamentului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 13/1999 privind licitația electronică pe piața RASDAQ.....	7-8
		27. — Ordin al președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare pentru aprobarea Regulamentului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 4/2005 privind modificarea Regulamentului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 2/2002 privind transparența și integritatea Bursei Electronice RASDAQ, cu modificările și completările ulterioare.....	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 213**

din 14 aprilie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 2
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Constantin Doldur	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dumitru Octavian Rădulescu în Dosarul nr. 5.935/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspunde partea Alexandru Buda, personal, lipsă fiind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii transmise prin fax de către autorul excepției, Dumitru Octavian Rădulescu, prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată, întrucât termenul acordat anterior a fost foarte scurt și nu a avut posibilitatea angajării unui avocat.

Alexandru Buda solicită respingerea cererii de amânare, apreciind că are ca scop tergiversarea cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererii de amânare solicitate de autorul excepției, întrucât i s-a mai acordat un termen de judecată pentru lipsă de apărare.

Având în vedere cererea autorului excepției referitoare la amânarea cauzei pentru imposibilitatea angajării unui avocat, concluziile părții prezente și ale reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile art. 24 din Constituție privind garantarea dreptului la apărare și prevederile art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă referitoare la acordarea unui singur termen de judecată pentru lipsă de apărare, precum și faptul că autorului excepției i s-a mai acordat un termen de judecată pentru lipsa apărării, Curtea Constituțională respinge cererea de amânare formulată în scris de autorul excepției.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul părților pe fond.

Alexandru Buda solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, întrucât are ca scop tergiversarea cauzei, dovadă fiind faptul că același autor a mai ridicat câteva excepții de neconstituționalitate cu obiect similar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că instituția strămutării are ca scop asigurarea unei bune administrări a justiției și că în cadrul procedurii de judecată a cererii de strămutare nu se soluționează fondul cauzei.

Totodată apreciază că nu sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 129 referitoare la exercitarea căilor de atac, întrucât posibilitatea instanței de judecată de a menține actele de procedură efectuate până în momentul strămutării poate fi censurată prin intermediul căilor de atac împotriva hotărârii judecătorești pronunțate în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 5.935/2004, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Dumitru Octavian Rădulescu, petent într-o cerere de strămutare a judecării cauzei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale referitoare la egalitatea în fața legii, la dreptul la informație și la exercitarea căilor de atac, precum și dispozițiilor privind dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, consideră că prin soluționarea unei cereri de strămutare nu se rezolvă numai o problemă de competență teritorială, ci și fondul cauzei, având în vedere că acesta poate fi puternic afectat de menținerea sau nemenținerea măsurilor luate de instanță. Astfel, este firesc ca instanța care soluționează cererea de strămutare să motiveze rațiunile pentru care a menținut sau nu măsurile luate de instanța de la care se solicită strămutarea, iar împotriva soluției date să se poată formula recurs. În caz contrar se ajunge la situația ca unele măsuri să fie menținute, iar altele nu, fără posibilitatea verificării temeiniciei soluției pronunțate.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin Constituției, ci, dimpotrivă, prin instituirea lor „s-a avut în vedere necesitatea eliminării unor posibilități de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale care ar împieta asupra desfășurării în condiții normale a procesului penal”. Arată că, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, legiuitorul poate institui reguli speciale în considerarea unor situații deosebite.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, strămutarea

constituind o garanție a respectării legii și a drepturilor unei părți interesate într-un proces, în concordanță cu principiul aflării adevărului și cu cel al rolului activ al instanței de judecată. Orice parte are dreptul de a cere strămütarea cauzei, iar exercitarea acestui drept de către una dintre părți nu contravine principiului egalității în fața legii, întrucât promovarea unei cereri de strämütare nu creează o poziție privilegiată față de alte părți din proces, ci solicită numai o prorogare judiciară a competenței teritoriale.

Cu privire la dreptul la informație, arată că președintele instanței ierarhic superioare celei la care se află cauza ia mäsuri pentru încunoștințarea părților despre introducerea cererii de strämütare și despre termenul fixat, cu mențiunea că părțile pot trimite memorii.

Față de pretinsa încălcare a art. 129 din Constituție consideră că legiuitorul are atributul exclusiv de a stabili căile de atac și regulile de exercitare a acestora. În cazul strämütării nu se realizează o judecată de fond, ci se pronunță o încheiere definitivă, fără motivare, iar dispoziția referitoare la lipsa motivării își are justificarea în interesul menținerii prestigiului instanței de la care a fost strämütată cauza.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile art. 60 alin. 2 din Codul de procedură penală nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, ci reglementează necesitatea eliminării unor posibilități de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale, care ar impieta asupra desfășurării în condiții normale a procesului penal, legiuitorul instituind reguli speciale în considerarea unor situații speciale.

Mai arată că art. 16 alin. (1) din Constituție vizează egalitatea în drepturi în ceea ce privește recunoașterea unor drepturi și libertăți fundamentale, iar nu identitatea de tratament juridic cu privire la aplicarea unor mäsuri, indiferent de natura acestora.

Cu privire la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, apreciază că, în sensul practicii instanței europene, conceptul de „proces echitabil” nu implică existența mai multor grade de jurisdicție, a mai multor căi de atac și, pe cale de consecință, nici posibilitatea exercitării acestor căi de atac de către toate părțile din proces.

Referitor la art. 31 și 129 din Constituție, apreciază că acestea nu sunt pertinente în soluționarea cauzei de față.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că instituirea unor reguli speciale pentru soluționarea cererii de strämütare a judecării cauzei nu este de natură să încalce principiul egalității în drepturi, atât timp cât este asigurată egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Strämütarea nu este o procedură de soluționare pe fond a procesului, ci constituie o procedură specială, de stabilire a competenței teritoriale a instanței de judecată, menită tocmai să asigure condițiile unui proces echitabil, în care părțile să dispună de aceleași mijloace de apărare și să aibă posibilitatea să își exercite dreptul la apărare în mod efectiv și eficient, așa cum s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin deciziile nr. 82/2001 și nr. 237/2003.

Președintele Senatului nu a comunicat Curții Constituționale punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 60 alin. 2 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: *„În cazul în care găsește cererea întemeiată, dispune strämütarea judecării cauzei, hotărând totodată în ce măsură actele îndeplinite în fața instanței de la care s-a strämütat cauza se mențin.”*

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 16 alin. (1), art. 31 și art. 129 din Constituție, al căror conținut este următorul:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— Art. 31: *„(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit.*

(2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

(3) Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecție a tinerilor sau securitatea națională.

(4) Mijloacele de informare în masă, publice și private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice.

(5) Serviciile publice de radio și de televiziune sunt autonome. Ele trebuie să garanteze grupurilor sociale și politice importante exercitarea dreptului la antenă. Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică.”;

— Art. 129: *„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.”*

De asemenea, autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin și prevederilor art. 6 paragraful 1 și ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care au următorul cuprins:

— Art. 6 paragraful 1: *„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. [...]”;*

— Art. 13: *„Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.”*

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că strämütarea nu este o procedură de soluționare în fond a procesului, așa cum în mod eronat susține autorul excepției, ci o procedură specială, de

stabilire a competenței teritoriale a instanței de judecată, menită tocmai să asigure condițiile unui proces echitabil, în care părțile să dispună de aceleași mijloace de apărare.

Curtea observă că dispoziția legală criticată este o normă de procedură, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute de lege. În consecință, este dreptul exclusiv al organului legislativ de a stabili regula potrivit căreia, în caz de admitere a cererii de strămutare, instanța va hotărî totodată în ce măsură actele îndeplinite în fața instanței de la care s-a strămutat cauza se mențin, fără a se încălca astfel dispozițiile constituționale.

De asemenea, dispozițiile potrivit cărora hotărârea de strămutare a pricinii se dă fără motivare și nu este supusă nici unei căi de atac au fost adoptate de legiuitor în considerarea faptului că, prin soluționarea cererii de

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dumitru Octavian Rădulescu în Dosarul nr. 5.935/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 aprilie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 220

din 21 aprilie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 70 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001 privind sancționarea unor fapte săvârșite în afara teritoriului țării de cetățeni români sau de persoane fără cetățenie domiciliată în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2001, excepție ridicată de Petru Novac în Dosarul

nr. 8.817/P/2004 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală.

Pe de altă parte, instituirea unei căi de atac în procesul penal este obligatorie numai atunci când se soluționează fondul cauzei, pe când, în cazul strămutării, instanța soluționează o chestiune care ține de buna administrare a justiției.

Ca atare, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu contravin nici prevederilor art. 16 și 129 din Constituție și nici celor ale art. 6 paragraful 1 și ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 31 din Legea fundamentală, referitoare la dreptul la informație, Curtea constată că aceste dispoziții constituționale nu au legătură cu cauza de față, întrucât se referă la informații de interes public.

nr. 8.817/P/2004 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, domnul avocat Emil Putin, în baza delegației depuse la dosar. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care reiterează argumentele expuse în fața instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională, solicitând în final admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, întrucât apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 8.817/P/2004, **Curtea de Apel Timișoara – Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2001.** Excepția a fost ridicată de Petru Novac într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat de acesta împotriva Deciziei nr. 377 din 6 septembrie 2004 a Tribunalului Arad. Prin această decizie, instanța de judecată a respins apelul declarat de inculpat împotriva Sentinței nr. 1.213 din 11 iunie 2004 a Judecătoria Arad, prin care a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor de trecere în mod ilegal a frontierei de stat și de trecere ilegală a frontierei unui stat străin, infracțiuni prevăzute de dispozițiile art. 70 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001, respectiv de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că „instituirea interdicției de a trece frontiera de stat pentru o anumită categorie de persoane” contravine dispozițiilor art. 25 din Constituție privind libera circulație.

Curtea de Apel Timișoara – Secția penală arată că excepția este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu contravin art. 25 din Legea fundamentală, deoarece nu se restricționează dreptul la liberă circulație, ci se stabilesc reguli pentru exercitarea acestui drept și sancțiuni corespunzătoare în cazul nerespectării prevederilor legale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră ca fiind neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată, deoarece exercitarea liberei circulații se face potrivit unor reguli și în temeiul unor documente anume prevăzute de lege. Aceste reguli nu constituie o restrângere a liberei circulații a cetățenilor, contrară dispozițiilor art. 53 din Constituție, ci, dimpotrivă, sunt norme care instituie cadrul legal necesar exercitării în bune condiții a acestei libertăți.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că luarea unor măsuri legislative privind frontiera de stat a României, precum și pentru sancționarea faptelor de trecere ilegală a frontierei unui stat străin sau de racolare, îndrumare ori călăuzire a mai multor persoane în scopul trecerii frauduloase a frontierei unui stat străin sau de organizare a acestei activități ilegale nu echivalează cu încălcarea dreptului la liberă circulație în țară și în străinătate. Totodată apreciază că textele legale criticate pentru neconstituționalitate sunt în deplin acord cu prevederile art. 53 din Legea fundamentală, întrucât măsurile privind restrângerea exercițiului dreptului la liberă circulație sunt stabilite prin lege, ca limitări justificate de apărarea securității naționale, asigurarea unui climat de ordine, precum și de prevenire a unor consecințe negative, fiind necesare într-o societate democratică, proporționale cu situația care le-a determinat și aplicate în mod nediscriminatoriu.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, astfel cum rezultă din încheierea instanței de judecată, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001, precum și cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2001. În realitate, așa cum reiese din motivarea excepției de neconstituționalitate de către autorul acesteia, critica privește prevederile art. 70 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 30 iunie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 8 mai 2002, precum și dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001 privind sancționarea unor fapte săvârșite în afara teritoriului țării de cetățeni români sau de persoane fără cetățenie domiciliată în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 252/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 9 mai 2002, dispoziții cu privire la care Curtea urmează să se pronunțe prin prezenta decizie.

Dispozițiile de lege criticate ca fiind neconstituționale au următorul conținut:

— Art. 70 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001: *„Intrarea sau ieșirea din țară prin trecerea ilegală a frontierei de stat constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.”;*

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001: *„Intrarea sau ieșirea dintr-un stat străin prin trecerea ilegală a frontierei acestuia, săvârșită de către un cetățean român sau de o persoană fără cetățenie domiciliată pe teritoriul României, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.”*

În opinia autorului excepției textele de lege criticate contravin prevederilor art. 25 alin. (1) din Constituție privind libera circulație.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru considerentele ce urmează:

Constituția României, reglementând libera circulație, prevede în art. 25 alin. (1) că *„Dreptul la liberă circulație, în țară și în străinătate, este garantat. Legea stabilește condițiile exercitării acestui drept”*. Rezultă că dreptul la liberă circulație vizează libertatea de mișcare a cetățeanului, textul constituțional reglementând ambele aspecte care formează acest drept fundamental, și anume: libera circulație pe teritoriul României și libera circulație în afara teritoriului țării. Libera circulație însă nu poate fi absolută, ea trebuie să se desfășoare cu îndeplinirea și respectarea unor condiții prevăzute de lege, cum sunt și cele privind

trecerea frontierei de stat a României și sancționarea unor fapte săvârșite în afara teritoriului țării de cetățeni români sau de persoane fără cetățenie domiciliată în România.

Este de observat că Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice stabilește prin art. 12 pct. 3 că libera circulație poate face obiectul unor restricții dacă sunt prevăzute prin lege, necesare pentru a ocroti securitatea națională, ordinea publică, sănătatea ori moralitatea publică sau drepturile și libertățile altora și este compatibilă cu celelalte drepturi recunoscute.

Dispozițiile art. 70 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001 sunt o reflectare a acestor prevederi internaționale, în deplin acord și cu prevederile art. 53 din Constituție, întrucât exercițiul

dreptului la liberă circulație este limitat prin lege, fără a se aduce atingere însuși dreptului, iar reglementarea cadrului în care se realizează trecerea frontierei, respectiv a frontierei unui stat străin, constituie o restrângere a exercițiului liberei circulații, justificată de necesitatea apărării securității naționale, a ordinii publice, precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor.

De asemenea, se constată că prin incriminarea faptelor de trecere ilegală a frontierei unui stat străin sau de intrare ori ieșire din țară prin trecerea ilegală a frontierei de stat nu se îngrădește dreptul la liberă circulație, cum este acesta consfințit de prevederile constituționale, art. 25 alin. (1) din Legea fundamentală garantând exercitarea acestui drept în condițiile stabilite de lege, a căror nerespectare este sancționată juridic.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 70 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001 privind sancționarea unor fapte săvârșite în afara teritoriului țării de cetățeni români sau de persoane fără cetățenie domiciliată în România, excepție ridicată de Petru Novac în Dosarul nr. 8.817/P/2004 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 aprilie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii privind schimbarea furnizorului de energie electrică

În temeiul art. 2 lit. c), al art. 9 alin. (6) și (7) și al art. 11 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și i) din Legea energiei electrice nr. 318/2003,

având în vedere referatul de aprobare întocmit de Departamentul funcționare și dezvoltare piață de energie,

în conformitate cu prevederile procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 1 iunie 2005,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind schimbarea furnizorului de energie electrică, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Consumatorii de energie electrică agenți economici declarați eligibili, furnizorii de energie electrică și operatorii de distribuție a energiei electrice de pe teritoriul

României vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Opreș

București, 1 iunie 2005.
Nr. 21.

*) Anexa se publică în format electronic pe pagina web a Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei (www.anre.ro) la secțiunea „Metodologii“.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru ajustarea prețurilor la medicamentele cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România, cu modificările și completările ulterioare**

În baza prevederilor Legii nr. 336/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/1999 privind produsele medicamentoase de uz uman,
în temeiul prevederilor art. 140 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal,
având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 168/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale,
văzând Referatul Direcției generale farmaceutice și aparatură medicală nr. 6.451 bis din 31 mai 2005,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă ajustarea prețurilor la medicamentele cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România, ediția a XIV-a, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 iunie 2005.

Art. 2. — Cursurile de schimb ce au stat la baza ajustării prețurilor pentru medicamente sunt cele comunicate de Banca Națională a României în data de 26 mai 2005, valabile în vamă pentru săptămâna 30 mai — 4 iunie 2005.

Art. 3. — Prețurile cu ridicata, precum și prețurile cu amănuntul maximale ajustate sunt valabile până în data de 31 august 2005.

Art. 4. — Se prelungește valabilitatea Ordinului ministrului sănătății nr. 141/2005 pentru ajustarea prețurilor la medicamente pe baza Catalogului național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 11 martie 2005, până în data de 15 iunie 2005.

Art. 5. — În conformitate cu Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, prețurile cu amănuntul

maximale vor fi afișate atât în moneda veche, cât și în moneda nouă.

Art. 6. — Este interzisă practicarea altor prețuri peste nivelurile maximale ale prețurilor cu amănuntul maximale prevăzute în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice alte dispoziții contrare.

Art. 8. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare începând cu data de 16 iunie 2005, cu excepția art. 4, ale cărui prevederi intră în vigoare începând cu data de 1 iunie 2005.

Art. 9. — Direcția generală farmaceutică, precum și celelalte direcții din Ministerul Sănătății, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, agenții economici importatori și distribuitori, Compania Națională „Unifarm”, unitățile sanitare publice și private vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 10. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Mircea Cintează

București, 31 mai 2005.
Nr. 584.

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

ORDIN**pentru aprobarea Regulamentului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 3/2005 privind modificarea Regulamentului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 13/1999 privind licitația electronică pe piața RASDAQ**

În conformitate cu prevederile art. 1, 2, ale art. 7 alin. (3) și (15) și ale art. 8 din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 514/2002, modificat și completat prin Legea nr. 297/2004 privind piața de capital,
având în vedere prevederile Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, cu modificările și completările ulterioare,
în baza hotărârii adoptate în ședința Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare din data de 26 mai 2005,

președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 3/2005 privind modificarea Regulamentului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 13/1999 privind licitația electronică pe piața RASDAQ, aprobat prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23 din 19 noiembrie 1999, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 26 ianuarie 2000.

Art. 2. — Regulamentul menționat la art. 1 va intra în vigoare la data publicării prezentului ordin în Monitorul

Oficial al României, Partea I, și va fi publicat în Buletinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și pe site-ul acesteia (www.cnvmr.ro).

Art. 3. — Direcția reglementare din cadrul Direcției generale autorizare — reglementare, Direcția monitorizare și investigare din cadrul Direcției generale supraveghere, împreună cu Secretariatul general și directorul general executiv, vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentului ordin.

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

București, 30 mai 2005.
Nr. 26.

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 4/2005 privind modificarea Regulamentului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 2/2002 privind transparența și integritatea Bursei Electronice RASDAQ, cu modificările și completările ulterioare

În conformitate cu prevederile art. 1, 2, ale art. 7 alin. (3) și (15) și ale art. 8 din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 514/2002, modificat și completat prin Legea nr. 297/2004 privind piața de capital,

având în vedere prevederile Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, cu modificările și completările ulterioare,

în baza hotărârii adoptate în ședința Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare din data de 26 mai 2005,

președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 4/2005 privind modificarea Regulamentului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 2/2002 privind transparența și integritatea Bursei Electronice RASDAQ, aprobat prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 90 din 26 august 2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 1 octombrie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Regulamentul menționat la art. 1 va intra în vigoare la data publicării prezentului ordin în Monitorul

Oficial al României, Partea I, și va fi publicat în Buletinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și pe site-ul acesteia (www.cnvmr.ro).

Art. 3. — Direcția reglementare din cadrul Direcției generale autorizare — reglementare, Direcția monitorizare și investigare din cadrul Direcției generale supraveghere, împreună cu Secretariatul general și directorul general executiv, vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentului ordin.

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

București, 2 iunie 2005.
Nr. 27.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5⁹48368¹017498